

Тъй да се честно име спомина,
Отъ рода въ рода, чакъ до амина."

Хоръ

«Пълна къща — пълень кошъ!»
— Мятай, момне, шаренъ пошъ!
Даръ отъ сърце кой що може. —
«Честитъ да е празникъ божи!»

Отдели се отъ другари
Бърза коледарка спретна —
Шарения пошъ праметна
Старъ ст^опанину презъ рамо ...
Името му и честъта му
Пакъ запяватъ коледари.

Хоръ

Растна дърво столовито,
Грановито:
Коренъ въ сърце на земята;
Върхъ извило въ небесата!
Коренъ — синове отбрани;
А невести — китни грани;
Внуци мили —
Вършки въ небеса избили!
Шумъ и глъчъ. Ст^опанинъ стари
Шаренъ пошъ отъ рамо снема,
Но преди на коледари
Той да го повърне съ дари,
Хорътъ песенъ пакъ подзема.

Втора зареда

Тъмни ноци се пробуди
Мило внуче соколѳво;
Баба му ~~т~~^{се} чудомъ чуди,
Какъ да го приспи изново.

87